

Drie groepen uitverkorenen in het Koninkrijk van God

Door: Anke Pronk-Waterlander

Ik zie in de Schrift de voorzegging van een zeer lange, gezegende periode voor de wereld en de schepping, voorafgaand aan de *afval*, de *grote verdrukking* en de *wederkomst van Christus*. Naar deze periode wordt in de Schrift verwezen met verschillende termen: *het laatste van de dagen*; *zeventig weken*; *het Koninkrijk Gods*; *het Koninkrijk der Hemelen*; *de tijden van verademing*; *de jongste dag*; *de wedergeboorte*; *het oordeel*; *de Dag van Christus*.

In deze preduizendjarige periode van het Koninkrijk zal Israël in het beloofde land wonen en zal de aarde rechtvaardig geregeerd (= geoordeeld) worden door Christus vanaf Zijn troon in de hemel (Psalm 110:1; Handelingen 2:34,35). Heel veel mensen zullen gedurende deze periode uit de dood worden opgewekt. Zij zullen onderwezen worden in de waarheid van God en Christus.

Om dit in vervulling te doen gaan, zie ik in de Schrift drie groepen uitverkorenen die een rol zullen spelen in het komende Koninkrijk der Hemelen. Deze mensen hebben hun uitverkiezing niet verdiend met geloof of goede werken. Zij zijn in genade door God aangewezen voor een bepaalde taak en om tot zegen te zijn voor anderen.

1) Israël als natie

Bijbelonderzoekers noemen de biologische nakomelingen van Jakob *het aardse zaad van Abraham*, gebaseerd op de uitdrukking **"uw nageslacht ... als het zand aan de oever der zee"** (Genesis 22:17 NBG). Israël wordt ook de (herstelde) Vrouw genoemd door Jesaja, Jeremia en Hosea. Israëls gebied van zegening zal in de toekomst het beloofde land zijn, tussen de Eufraat en de Nijl (Ezechiël 47:13-23).

Israël zal (uit de dood opgewekt) als een priesterlijk volk onderwijs gaan geven over God en Christus aan de (uit de dood opgewekte) volkeren *in het laatste van de dagen* van de tegenwoordige AION (eeuw, wereldtijdperk) vóór de wederkomst (PAROUSIA) van Christus. Met de term *in het laatste van de dagen* wordt het *Koninkrijk der Hemelen* en de *70 jaarweken* (Daniël 9:24) bedoeld.

In de Hebreeuwse grondtekst komt de term *be'achariet hajamiem*, die, letterlijk vertaald, betekent: *in het laatste van de dagen*, veertien maal voor, namelijk in Genesis 49:1, Numeri 24:14, Deuteronomium 4:30; 31:29, Jesaja 2:2, Jeremia 23:20; 30:24; 48:47; 49:39, Ezechiël 38:16, Daniël 2:28; 10:14, Hosea 3:5, Micha 4:1. Bijbelvertalingen geven dit helaas niet altijd goed weer.

De twaalf apostelen zullen in deze lange periode de twaalf stammen van Israël gaan besturen (Matteüs 19:28) en tenslotte alles meemaken wat Jezus hun voorzegde in Zijn "rede over de laatste dingen" (Matteüs 24:1-32).

David zal Israëls koning zijn (Jeremia 30:9; Ezechiël 34:23,24; 37:24,25; Marcus 11:10 Statenvertaling) totdat Christus komt en de troon zal overnemen.

2) Het Lichaam als van een reine maagd

In 2Korinthiërs 11:2 NBG schrijft Paulus **"Want met een ijver Gods waak ik over u, want ik heb u verbonden aan één man, om u als een reine maagd voor Christus te stellen."** Ik ga er vanuit dat Paulus hetzelfde voor ogen had met de andere gemeenten (ekklesia's) die hij had gesticht. EKKLESIA is een vrouwelijk woord. Al deze ekklesia's ontvingen hetzelfde onderwijs. Zij vormden samen één organisme, één Lichaam. Let op het feit dat er in de Griekse grondtekst van 1Korinthiërs 12:27 (www.scripture4all.org) staat: **"jullie echter zijn lichaam van Christus"** zonder HET ervoor! Het zijn gelovigen uit de Handelingenperiode: Messiasbelijdende Joden en gelovigen uit de heidenen. Zij worden door Bijbelonderzoekers aangeduid als *het hemelse zaad van Abraham*, gebaseerd op **"uw nageslacht ... als de sterren des hemels"** (Genesis 22:17 NBG; Galaten 3:7).

Het gaat hier dus om de gelovigen uit de eerste brieven van Paulus: Galaten, Tessalonicenzen, Korinthiërs, Romeinen. In die eerste brieven onderwijst Paulus regelmatig door te verwijzen naar de geschiedenis van Israël, opgetekend door Mozes en de profeten. Ook noemt hij vaak namen van geloofshelden uit het Oude Testament. Bovendien komen we in het boek Handelingen (dat dezelfde periode beslaat als de eerste brieven) hier en daar het woord *synagoge* tegen en lezen we in Handelingen 17:2 dat Paulus de gewoonte had om overal waar hij kwam de plaatselijke synagoge te bezoeken en de Schriften te bespreken.

Ik vermoed daarom dat deze gemeenten voor het merendeel uit Messiasbelijdende Joden bestonden, die buiten Israël woonachtig waren, en dat er relatief weinig gelovigen uit de heidenen aanwezig waren. Dit waren plaatselijke gemeenten waarin de leden verschillende gaven hadden en waarover oudsten het hoofd waren. De **"reine maagd"** was bedoeld om de "Vrouw" (de natie Israël) jaloers te maken, zie Romeinen 11:13,14.

Deze gelovigen zullen in het Koninkrijk der Hemelen, met alle anderen die zijn uitverkoren om te volharden tot het einde, uitzien naar de wederkomst (PAROUSIA) van Christus. Zij zullen ná de grote verdrukking worden weggerukt voor het geweld waarmee Zijn wederkomst plaatsvindt (= gered worden > Matteüs 24:13; 1Tessalonicenzen 1:10; 5:9) en Hem tegemoet gaan in de wolken (1Tessalonicenzen 4:16,17).

3) Het Lichaam van Christus

"de uitgeroepen vergadering die is HET lichaam van Hem" (Efeziërs 1:22,23 www.scripture4all.org)

Dit Lichaam wordt in de Schrift **"één nieuwe mens"** genoemd (Efeziërs 2:15 NBG). Het doel van dit Lichaam is **"een volkomen man"** worden (Efeziërs 4:13 Statenvertaling) met Christus als Hoofd. Dit Lichaam ontstond, naar mijn mening, toen Paulus aan de gelovigen binnen *het Lichaam als van een reine maagd* het *Geheimenis* begon te verkondigen, de nieuwe openbaring die hij (in de gevangenis) van Christus ontvangen had (Jood en heiden, tot Eén Nieuwe Mens verbonden > Efeziërs 2:16; 3:1-13).

Degenen binnen *het Lichaam als van een reine maagd*, die dit nieuwe onderwijs van Paulus aannamen werden de allereerste leden van een heel nieuw Lichaam, te weten: *Het Lichaam van Christus*. Dit gebeurde na Handelingen 28:28, toen Israël opzij gezet werd en het Koninkrijk der Hemelen werd uitgesteld. Let op de mooie typologie hier: Jezus Christus werd geboren uit een maagd en Zijn Lichaam dus ook!

Met het opzij zetten van Israël verdween ook *het Lichaam als van een reine maagd* naar de achtergrond, de profetieën en gaven werden niet langer gegeven. Hun hoop op het aanbreken van de Dag van Christus (1Korinthiërs 1:7 NBG; Romeinen 13:12), de wereldwijde doorbraak van het Koninkrijk der Hemelen, met tenslotte de persoonlijke komst van Christus, was niet langer actueel. Alle aandacht gaat sindsdien uit naar de nieuwe groep gelovigen: *Het Lichaam van Christus*. Paulus schrijft hierover vanuit gevangenschap in zijn latere brieven: Efeziërs, Kolossenzen, Filippenzen.

Het *Geheimenis* houdt in dat de Joden hun superioriteit over de heidense gelovigen verloren hebben. Dat moet voor de Joden destijds moeilijk zijn geweest om te aanvaarden. Ik vermoed dat *Het Lichaam van Christus* bij aanvang hoofdzakelijk uit gelovige heidenen bestond, zoals dat nu nog steeds het geval is. Dit is een mondiaal Lichaam, waarvan Christus het Hoofd is en waarin alle leden gelijk zijn, zonder gezaghebbende oudsten, zonder bijzondere gaven, maar wel in het bezit van het complete Woord van God als hun leidraad.

De leden van *Het Lichaam van Christus* zullen met Hem gemanifesteerd/geopenbaard worden in heerlijkheid, bij de aanvang van het Koninkrijk der Hemelen (Grieks: EPIPHANEIA > Kolossenzen 3:4; 2Timoteüs 4:1).

www.pronk-stukjes.nl